

ଆଦି ପୁସ୍ତକ

ପୃଷ୍ଠା ବିବରଣ

୧ ଈଶ୍ବର ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ଆକାର ବିହୀନ ଓ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା । ୨ ତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଆବୃତ କରି ଋତ୍ବିବିବା କଳଗଣି ଅନ୍ଧକାରଜନ ଥିଲା ଓ କଳ ଉପରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଆତ୍ମା ବିଚରଣ କରୁଥିଲେ । ୩ ଈଶ୍ବର ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ଆଲୋକ ହେଉ” । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ୪ ଈଶ୍ବର ଦେଖିଲେ ଯେ ତାହା ଭରମ ଓ ସେ ଆଲୋକକୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ପୃଥକ୍ କଲେ; ୫ ଆଲୋକକୁ ଦିବସ ଓ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଋତ୍ବ ନାମ ଦେଲେ । ଋତ୍ବର ଅବସାନ ପରେ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ପ୍ରଥମ ଦିନ ଶେଷ ହେଲା ।

୬ ତା’ପରେ ଈଶ୍ବର ଆଦେଶ ଦେଲେ, “କଳଗଣି ଦୂର ଜଗତେ ବିଭକ୍ତ ହେଉ ଏବଂ ତାହାର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଏକ ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି ହେଉ ।” ଈଶ୍ବର ସେଇହି ଏକ ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ କଳର କେତେକ ଅଂଶ ତା’ର ଉପରି ଜଗତରେ ରହି ନିମ୍ନସ୍ଥ କଳଗଣିଠାରୁ ଅଲଗା ହେଲା । ୮ ସେହି ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଈଶ୍ବର ‘ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ’ ନାମ ଦେଲେ । ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ଋତ୍ବପରେ ପ୍ରତ୍ୟୁଷ ହୋଇ ଦ୍ବିତୀୟ ଦିନ ସମାପ୍ତ ହେଲା ।

୯ ତା’ପରେ ଈଶ୍ବର ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ଆକାଶ ତଳେ ଥିବା କଳସବୁ ସମୁଦ୍ରୀତ ହେଉ ଓ ସ୍ଥଳଭାଗ ଦେଖାଯାଉ ।” ସେହିପରି ହେଲା । ୧୦ ଈଶ୍ବର ସ୍ଥଳଭାଗକୁ ‘ପୃଥିବୀ’ ଓ ସମୁଦ୍ରୀତ ହେଉଥିବା କଳଗଣିକୁ ‘ସମୁଦ୍ର’ ନାମ ଦେଲେ । ଈଶ୍ବର ଦେଖିଲେ ଯେ, ତାହା ଭରମ । ୧୧ ତା’ପରେ ଈଶ୍ବର ପୁଣି ଥରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ପୃଥିବୀରେ ଫଳ ଓ ଶସ୍ୟ ଧାରଣ କରି ପାରୁଥିବା ସବୁ ପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷଲତା ଓ ଚୂର୍ଣ୍ଣଶାକ ପ୍ରକୃତି ଭର୍ତ୍ତିକ ଭାବେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉ ।”

୧୨ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁଯାୟୀ ପୃଥିବୀରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଭର୍ତ୍ତିକ ଜାତ ହେଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭରମ ବିଦେଶିତ ହେଲା । ୧୩ ପୁନର୍ବାର ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ଋତ୍ବର ଅବସାନ ପରେ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ତୃତୀୟ ଦିନ ଗତ ହେଲା ।

୧୪ ଈଶ୍ବର ଆଉ ଏକ ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ଦିବସକୁ ଋତ୍ବରୁ ପୃଥକ୍ କରିବା ପାଇଁ ଆକାଶରେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମାନେ ଆବିର୍ଭୂତ ହୁଅନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ବାରା ଦିବସ, ବର୍ଷ ଓ ଋତୁ ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ହେବ । ୧୫ ସେମାନେ ଆକାଶରେ ଦୀର୍ଘମାନ ହୋଇ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।” ଈଶ୍ବର କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ହେଲା । ୧୬ ଈଶ୍ବର ଦୁଇଟି ବୃହତ୍ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବୃହତ୍ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଦିବସ ଉପରେ ଓ କ୍ଷୁଦ୍ରତର ଚନ୍ଦ୍ର, ଋତ୍ବ ଉପରେ କର୍ଣ୍ଣକୁ କଲେ । ଈଶ୍ବର ତାମ୍ରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ୧୭ ଏହିପରି ଭାବରେ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବା ପାଇଁ, ୧୮ ଦିବସ ଓ ଋତ୍ବ ଉପରେ କର୍ଣ୍ଣକୁ କରିବାକୁ ଓ ଆଲୋକକୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ପୃଥକ୍ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ବର ଆକାଶରେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭରମ ଦେଖାଗଲା । ୧୯ ଆଉ ଏକ ଦିନର ଅବସାନ ପରେ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ଚତୁର୍ଥ ଦିନ ସମାପ୍ତ ହେଲା ।

୨୦ ତା’ପରେ ଈଶ୍ବର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, “ନାନା ପ୍ରକାର ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀରେ କଳଗଣି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ଓ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଆକାଶରେ ପକ୍ଷୀମାନେ ଉଡ଼ନ୍ତୁ ।” ୨୧ ଏହା କହି ଈଶ୍ବର ବୃହତ୍କାୟ କଳଜନ୍ତୁ ତଥା ସବୁ ପ୍ରକାର କଳତର ଜୀବ ଓ ଅନେକ ପ୍ରକାର ପକ୍ଷୀ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ

ଭରଣ ଦେଖାଗଲା । ୨୨ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ସେ କହିଲେ, କଳତର ଜୀବନାମେ ବଂଶବୃଦ୍ଧି କରି ସମୁଦ୍ରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ ଓ ପକ୍ଷୀମାନେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହୁଅନ୍ତୁ । ୨୩ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ଋତୁ ପରେ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ପକ୍ଷୀମାନ ଦିନ ଶେଷ ହେଲା ।

୨୪ ତା'ପରେ ଈଶ୍ବର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ପୃଥିବୀରେ ବୃହତ୍ ଏବଂ କ୍ଷୁଦ୍ରକାୟ ସବୁ ପ୍ରକାର ବନ୍ୟ ଓ ଗୃହ-ପାଳିତ ପଶୁ ଓ ସରୀସୃପ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଅନ୍ତୁ । ୨୫ ଈଶ୍ବର ଏ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କରି ସବୁ ଭରଣ ଦେଖିଲେ ।

୨୬ ତା'ପରେ ଈଶ୍ବର କହିଲେ, “ଆମେ ଆପଣା ସ୍ବରୂପ ଓ ସାଦୃଶ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବା । ସେମାନେ ମତ୍ସ୍ୟ, ପକ୍ଷୀ ତଥା ସମସ୍ତ ବୃହତ୍ ଓ କ୍ଷୁଦ୍ରକାୟ ଗୃହପାଳିତ ଏବଂ ବନ୍ୟଜନ୍ତୁମାନଙ୍କ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରିବେ । ୨୭ ଏହା କହି ଈଶ୍ବର ତାହାଙ୍କ ନିଜ ସାଦୃଶ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ସେ ତାକୁ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ କରି ସୃଷ୍ଟି କଲେ ୨୮ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ, “ତୁମମାନଙ୍କର ଅନେକ ସନ୍ତାନ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ସର୍ବତ୍ର ବ୍ୟାପିଯାଇ ପୃଥିବୀ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ କରନ୍ତୁ । ତୁମ ଅଧୀନରେ ଆମେ ସମସ୍ତ ମତ୍ସ୍ୟ, ପକ୍ଷୀ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ରଖୁଛୁ । ୨୯ ତୁମମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଆମେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଶସ୍ୟ ଓ ଫଳ ଯୋଗାଇ ଦେଉଛୁ । ୩୦ କିନ୍ତୁ ବନ୍ୟପଶୁ, ପକ୍ଷୀ ଓ ସରୀସୃପ-ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଘାସ ଓ ସବୁଜ ଖାଦ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛୁ ।” ଈଶ୍ବର କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ତାହାସବୁ ହେଲା । ୩୧ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଅତି ଭରଣ ଦେଖି ଈଶ୍ବର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ । ଆଉ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ଋତୁ ପରେ ସତ୍ୟୁଷ ହୋଇ ଷଷ୍ଠ ଦିନ ସମାପ୍ତ ହେଲା ।

୭ ଏହିପରି ଭାବରେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ସୃଷ୍ଟି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ୨ ସପ୍ତମ ଦିବସରେ ଈଶ୍ବର ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କରି ବିଶ୍ରାମ ନେଲେ; ୩ ଏହି ସପ୍ତମ ଦିବସକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରି ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଦିନ ସ୍ବରୂପେ ତାକୁ ପୃଥକ୍ କଲେ, କାରଣ ସେହି ଦିବସରେ ସେ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଶେଷ କରି ବିଶ୍ରାମ

ନେଇଥିଲେ । ୪ ଏହା ହେଉଛି ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ବିବରଣୀ ।

ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନ

୫ ସବୁ ପରମେଶ୍ବର ଜଗତକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସମୟରେ ପୃଥିବୀରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭଲ୍ଲିଦ ନ ଥିଲା, କିମ୍ବା ବୀଜକୁ ଅନୁର ଉତ୍ପତ୍ତନ ହେଉ ନ ଥିଲା, କାରଣ ସବୁ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ବୃକ୍ଷପାତ କଲେ ନ ଥିଲେ ଏବଂ ବୃକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କେହି ନ ଥିଲେ । ୬ କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ପୃଥିବୀକୁ ଏକ କୁହୁଡ଼ି ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇ ମାଟିକୁ ଆଦୃତ୍ କରୁଥିଲା ।

୭ ତା'ପରେ ସବୁ ପରମେଶ୍ବର ଭୂମିକୁ କିଛି ମାଟି ନେଇ ସେଥିରୁ ଏକ ମନୁଷ୍ୟର ଆକାର ଗଠନ କଲେ ଓ ତା'ର ନାସିକାରେ ପ୍ରାଣବାୟୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାକୁ ସଜୀବିତ କଲେ ।

୮ ଏହାପରେ ସବୁ ପରମେଶ୍ବର ପୂର୍ବ ଦିଗ୍ଗନ୍ଧ ଏଦନରେ ଏକ ଉଦ୍ୟାନ, ସମ୍ଭ୍ରତ କରି ସେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ମନୁଷ୍ୟକୁ ସେଠାରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କଲେ । ୯ ଉଦ୍ୟାନରେ ସେ ସବୁ ପ୍ରକାର ସୁନ୍ଦର ଭରଣ ଫଳ ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ପାଦନ କଲେ ଓ ଉଦ୍ୟାନର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ‘ଜୀବନ ଦାୟକ’ ବୃକ୍ଷ ଏବଂ ‘ସତ୍ ଅସତ୍ ଜ୍ଞାନ ଦାୟକ’ ବୃକ୍ଷ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

୧୦ ଏଦନରେ ଏକ ପ୍ରୋତ ସୁବାହିତ ହୋଇ ଉଦ୍ୟାନକୁ ଜଳସେଚିତ କଲା । ଏଦନର ପ୍ରାଚ ଦେଶରେ ଏହି ପ୍ରୋତ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ଗୁରିଗୋଟି ନଦୀରେ ପରିଣତ ହେଲା । ୧୧ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ପାଇସନ୍ ନାମକ ନଦୀ ହାବିଲା ଦେଶକୁ ବେଷ୍ଟନ କରିଥିଲା ।

୧୨ ଏହି ଦେଶରେ ବିଶ୍ବକ୍ସ ସୁବର୍ଣ୍ଣ, ମଣିମୁକ୍ତା ଓ ଦୁଇ ଭିନ୍ନ ସୁନ୍ଦର ଦ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ୧୩ ଗାଈହନ ନାମକ ଦ୍ୱିତୀୟ ନଦୀ ବୃକ୍ଷ ଦେଶକୁ ବେଷ୍ଟନ କରିଥିଲା । ୧୪ ତୃତୀୟ ନଦୀ ଚାଇବ୍ରିସ୍ ଆସିରିୟା ଦେଶର ପୂର୍ବ ଦିଗ୍ଗନ୍ଧେ ସୁବାହିତ ଓ କରୁଥିବି ନାମ ଲଭିଥିବି ।

୧୫ ଏହାପରେ ସବୁ ପରମେଶ୍ବର ଉଦ୍ୟାନକୁ ସୁରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ତ ତହିଁରେ ବୃକ୍ଷକର୍ମ କରିବାକୁ

ସେଠାରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ, ୧୬, ୧୭ ପୁଣି, ତାକୁ କହିଲେ : “ଭଦ୍ୟାନର ଯେ କୌଣସି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇପାର, କିନ୍ତୁ ସବୁ ଅସବୁ ଜ୍ଞାନ ଦାୟକ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବ ନାହିଁ । ଯଦି କେବେ ତାହା ଖାଅ ସେହି ଦିନ ମରିବ ।”

୧୮ ତା’ପରେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ମନୁଷ୍ୟ ଏକାକୀ ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ସହାୟକ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ।” ୧୯ ଏହା କହି ପ୍ରଭୁ ଭୂମିରୁ ଅଳ୍ପ ମାଟି ନେଇ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପଶୁପକ୍ଷୀ ଗଠନ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନାମକରଣ କରିବା ପାଇଁ* ଆଦମ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ଆଦମ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଯେଉଁ ନାମରେ ଡାକିଲେ, ତାହାର ସେହି ନାମ ହେଲା । ୨୦ ଏହିପରି ଉଭୟରେ ଆଦମ ସମସ୍ତ ପଶୁପକ୍ଷୀର ନାମକରଣ କଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ହେଲେ ତାଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ସହାୟକ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ।

୨୧ ତା’ପରେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଦମକୁ ଗଭୀର ନିଦ୍ରାଭିରୁତ କଲେ ଓ ସେ ଶୋଇଥିବା ବେଳେ ତା’ ଶରୀରରୁ ଖଣିଏ ପଞ୍ଜରହାଡ଼ ବାହାର କରି କ୍ଷତ ସ୍ଥାନ ମାଂସରେ ପୂରଣ କରିଦେଲେ । ୨୨ ସେହି ପଞ୍ଜର ହାଡ଼ରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀ ଗଠନ କରି ଆଦମ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ୨୩ ତାକୁ ଦେଖି ଆଦମ କହିଲେ :

“ଶେଷରେ ମୋ’ ପରି ଜଣକୁ ପାଇଲି—

ଏ ମୋର ଅର୍ଦ୍ଧର ଅର୍ଦ୍ଧ ଓ ମୋର ମାଂସର ମାଂସ

ଏହାର ନାମ ନାରୀ

କାରଣ ନର ଶରୀରରୁ ଏହାର ସୃଷ୍ଟି ।”

୨୪ ଏଥିପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ତା’ ସ୍ତ୍ରୀଠାରେ ଆସକ୍ତ ହୁଏ ଓ ସେମାନେ ଏକ ହୁଅନ୍ତି ।

୨୫ ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଭଲଜା ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କ ଲଜାବୋଧ ନ ଥିଲା ।

ମନୁଷ୍ୟର ଆଜ୍ଞା ଲଘନ

୩ ଈଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବ ସମସ୍ତକଠାରୁ ଧୂର୍ଜି ଥିଲା । ସର୍ବ ନାରୀକୁ ପସ୍ତୁରିଲା, “ଏ ଭଦ୍ୟାନର କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷର

ଫଳ ଖାଇବାକୁ ସତେ କ’ଣ ଈଶ୍ୱର ମନା କରିଛନ୍ତି ?”

୨, ୩ ନାରୀ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଭଦ୍ୟାନର ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଥିବା ବୃକ୍ଷ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଆମେ ଖାଇ ପାରିବୁ । ସେହି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବାକୁ କିମ୍ବା ସ୍ପର୍ଶ କରିବାକୁ ଈଶ୍ୱର ମନା କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ତାହା କଲେ ଆମେ ମରିବୁ ।”

୪ ସର୍ପ କହିଲା, “ମିଛ କଥା, ତୁମେ ମରିବ ନାହିଁ । ୫ ଈଶ୍ୱର ସେପରି କହିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ କାଣ୍ଡି ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଫଳ ଖାଇଲେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ହେବ, ଭଲ ମସ୍ତ କଣ ତାହା ଜାଣି ପାରିବ ।”

୬ ନାରୀ ଦେଖିଲେ ବୃକ୍ଷଟି କେତେ ସୁନ୍ଦର, ଭବିଳେ ତା’ ଫଳ ଖାଇବାକୁ କେତେ ଭଲ ନ ଲାଗିବ । ଜ୍ଞାନୀ ହେବା ପ୍ରକୃତରେ ବାଞ୍ଛନୀୟ । ତେଣୁ ସେ ସେଥିରୁ ଫଳ ଚୋକି ଖାଇଲେ ଓ ସେଥିରୁ କିଛି ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେବାକୁ ସେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଖାଇଲେ । ୭ ଫଳ ଖାଇବା କ୍ଷଣି ସେମାନେ ଜ୍ଞାନ ପାଇ ଜାଣିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଭଲଜା; ତେଣୁ ଭୂମିରୁ ପତ୍ରକୁ ଏକାଠି ସିଲି ଶରୀରକୁ ଆବୃତ କଲେ ।

୮ ସେ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଭଦ୍ୟାନରେ ବିଚରଣ କରୁଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣି ସେମାନେ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚିଲେ । ୯ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଆଦମକୁ ଡାକି ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ କେଉଁଠାରେ ?”

୧୦ ଆଦମ କହିଲେ, “ଭଦ୍ୟାନରେ ତୁମର ସ୍ୱର ଶୁଣି ମୁଁ ଭୟରେ ତୁମ ସମ୍ମୁଖକୁ ଲୁଚିଗଲି, କାରଣ ମୁଁ ଭଲଜା ।”

୧୧ ପ୍ରଭୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ ଭଲଜା ବୋଲି କିଏ କହିଲା ? ତୁମେ କ’ଣ ସେହି ନିଷିଦ୍ଧ ଫଳ ଖାଇଛ ?”

୧୨ ଆଦମ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋ’ ସଙ୍ଗରେ ରହିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଇଛ, ସେ ମୋତେ ସେହି ଫଳ ଦେବାକୁ ତାହା ମୁଁ ଖାଇଲି ।”

୧୩ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ନାରୀକୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ କାହିଁକି ଏହା କଲା ?”

ନାରୀ କହିଲେ, “ତା’ ଖାଇବାକୁ ସର୍ପ

* ମୃତ ଗଣ୍ଡାରେ, ଆଦମ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମନୁଷ୍ୟ । ୨:୨୪- ମାଥିର ୧୯:୫; ମାର୍କ ୧୦:୬-୮; ୧ମ କ୍ରିସ୍ତୀ ୬:୧୬; ଏପିଷ୍ଟା ୫:୩୧ । ୩:୧- ପ୍ରକାଶିତ ୧୨:୯; ୨୦:୨ । ୩:୧୩- ୨ୟ କ୍ରିସ୍ତୀ ୧୧:୩; ୧ମ ଡାମସି ୨:୧୪ ।

ମୋତେ ଭୁଲଇଲ ।”

ଭିଶ୍ୱରଜ୍ଞ ଦଣ୍ଡାଞ୍ଜା

୧୪ ତତୁଁ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସର୍ପକୁ କହିଲେ, “ଏହି ଅପରାଧ ଲାଗି ସମସ୍ତ ଗୃହପାଳିତ ଓ ବନ୍ୟ ପଶୁମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁ ଅଧିକ ଅଭିଶପ୍ତ ହେବୁ, ଅଜ୍ଞାନରୁ ତୁ ପେଟରେ ଗୁସ୍ତୁଡ଼ି ଗୁଲିବୁ ଓ ଜୀବନ ସାରା ଧିକ୍ ଖାଇବୁ । ୧୫ ତୁ ଓ ନାରୀ ପରସ୍ପରକୁ ଘୃଣା କରିବ; ତୋର ଓ ତାହାର ବଂଶଧର ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ଶତ୍ରୁତା ରହିବ । ସେମାନେ ତୋର ମସ୍ତକ ଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ, ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୋଇଠିକି ଦଂଶନ କରିବୁ ।”

୧୬ ପ୍ରଭୁ ନାରୀକୁ କହିଲେ, “ତୁମ ଗର୍ଭଧାରଣର କୈଷ ବଢ଼ାଇ ଦେବି; ତୁମେ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭେରି ସନ୍ତାନ ପ୍ରସବ କରିବ । ତଥାପି ତୁମେ ସାମା ସହବାସ କାମନା କରିବ ଓ ତାହାର ବଶୀଭୂତ ହେବ ।”

୧୭ ଆଉ ସେ ଆଦମକୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ କଥା ଶୁଣି ମୋ’ ଦ୍ୱାର ନିଷିଦ୍ଧ ପଳ ଖାଇଲ । ତୁମର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ହେତୁ ରୁମି ଅଭିଶପ୍ତ ହେଲା । ରୁମିରୁ ତୁମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ .ତୁମକୁ ଯାବତ୍ ଜୀବନ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ୧୮ ରୁମିରେ କଣ୍ଟାବୁଦା ଓ ବାବୁଲୀ ମାଡ଼ିଯିବ ଓ ତୁମେ କ୍ଷେତର ଶାକ ଭୋଜନ କରିବ । ୧୯ ତୁମେ ମାଟିରୁ ଜାତ ଓ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଟିରେ ପୁନର୍ବାର ନ ମିଶିବ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଟିରୁ କିଛି ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡରୁ ଝାଳ ବୁହାଇ ତୁମକୁ ବହୁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତୁମେ ଯେଉଁ ମାଟିରୁ ଜାତ, ସେହି ମାଟିରେ ହିଁ ବିଲୀନ ହେବ ।”

୨୦ ଆଦମ ନାରୀକୁ* ହବା ନାମ ଦେଲେ, କାରଣ ସେ ହେଲେ ସମସ୍ତ ମାନବ ଜାତିର ଆଦି ମାତା । ୨୧ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ପଶୁ ଚର୍ମରେ ବସ୍ତ୍ର ତିଆରି କରି ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ପିନ୍ଧାଇଲେ ।

ମା:୧୫- ପ୍ରକାଶିତ ୧୨:୧୭ । ମା:୧୭-୧୮- ହିବୁ ୬:୮ ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିକୁ ବୁଝାଏ । ମା:୨୨- ପ୍ରକାଶିତ ୨୨:୧୪ ଅଲୌକିକ ସାକ୍ଷୀ; ଏମାନଙ୍କ ଶରୀର ଗଠନ ଅସ୍ୱାଭୂତିକ । ଏ ହିବୁ ଭାଷାରେ ‘ବୟନ’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଲଭ କରିବା । ୪:୪

ଆଦମ ଓ ହବା ଭଦ୍ୟାନରୁ ବିଚାଡ଼ିତ

୨୨ ତା’ପରେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ସବୁ ଅସବୁ ଜ୍ଞାନ ଲଭ କରି ମନୁଷ୍ୟ ଆମ ସମକକ୍ଷ ହୋଇଛି, ସେ ଜୀବନଦାୟକ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇ ଅମର ହେବା ଅନୁଚିତ ।” ୨୩ ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏଦନ ଭଦ୍ୟାନରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କଲେ ଓ ସେ ଯେଉଁ ମୃତ୍ତିକାରୁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା, ସେଥିରେ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତାକୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ୨୪ ପୁଣି ଭଦ୍ୟାନର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ କିରୁବରଶ ଓ ଏକ ଘୃଣୀୟମାନ କୁଳତ ଖଡ୍ଗ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ତେଣୁ ଜୀବନ ଦାୟକ ବୃକ୍ଷ ନିକଟକୁ କେହି ଆସି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

THE HOLY BIBLE

Oriya - C.L.
BH 0045/94-95/2M PL
ISBN 81-771-2741-0

COPYRIGHT NOTICE

Written permission must be obtained from the Bible Society of India as copyright holder, prior to the reproduction of any part of this publication in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or any information storage and retrieval system.

Published by:
The Bible Society of India
206 Mahatma Gandhi Road
Bangalore 560 001

Printed in India by Photo offset process at
Swapna Printing works pvt. Ltd, Calcutta-9